gregasti cuius erũt. Scđo qꝛ hoīes nõ
cogitãt mala ꝓueniẽtia ex diuitijs ꝑus
tacta. Vñ apl's .j. Timo. vj. Radix oīm
maloꝝ est cupiditas .i. auaricia. Et iteruꝫ
ibidẽ. Qui volũt diuites fieri incidũt in
tẽptatões ⁊ ĩ laq̃os diaboli. ⁊ ĩ desideria
inutilia ⁊ nociua q̃ mergũt hoīes ĩ interitũ
⁊ in ꝑditõnẽ. Exẽplũ de ꝯtractib9 labo/
rib9 ⁊ hmõi Tercia cã est. qꝛ vt prius
tactum est nõ cupiditati detrahere studẽt
hoĩes sed pecunie adijciunt. Vñ fere tam
impossibile est quẽ cũ auaricie obiecto ca
rere auaricia sicut luxurie obiecta habẽdo
id est mulieꝝ frequẽtiã ⁊ castũ esse. Ideo
sicut ignis non extinguit̃ sed incendit̃ si
materia lignoꝝ aptorũ sibi ministret̃. sic
auaricia. Nõ ḡ miꝝ ꝙ dñs diuitias spi/
nis ꝯpat. math. xiij. dicẽs. Sollicitudo
seculi ⁊ fallacia diuitiaꝝ suffocãt ṽbũ dei
Diuitie eñi ſm Aug. velut bitumẽ auiũ
sunt. ⁊ si eas nõ capiat tñ multaꝝ ꝯtem/
plationũ pennis priuat. Vñ Cesarius di
uites in suo statu ꝯpat aptissime naui in
mari tempestatib9 quassate. que aut perit
aut mergit̃. aut iactura oneꝝ vacua ad li
tus venit. Sic reuera diuitũ status. aut
ad infernũ trahit. aut in purgatoriũ mer
git aut plurimũ glorie gradib9 priuat

Capitulũ .ij.

E obduratõne

que ẽ filia auaricie. ⁊ de miſcđia
que opponit̃ obdurationi videbunt̃ prin
cipaliter tria. Primo quid sit obduratio
quid misericordia. quid elemosina ⁊ qui
eius fructus. Scđo q̃s possit elemosinã
dare. quõ dꝫ dari ⁊ q̃b9. Tercio que sint
elemosine spũales quor ⁊ quõ corꝑalib9
elemosinis sint meliores. A Q̃ntũ
ad primũ notãdũ ꝙ obduratio est q̃dã a
miſcđie oꝑib9 obstinatio. Est ãt miſcđia
ſm Aug. ix. li. de ciui. dei. aliene miserie ĩ
corde nr̃o ꝯpassio cui cũ possum9 subue/
nire ꝯpellimur. Sũt ãt duplices ꝓxĩoꝝ
defectus. Quidã spũales quib9 subuẽit̃
ꝑ spũales elemosinas. de quib9 in tercio
principali dicet̃. Alij sunt corꝑales q̃b9
subuenit̃ ꝑ corꝑales elomosinas vt sunt
septẽ oꝑa miſcđie corꝑalia ꝯtẽta. math.
xxv. ⁊ hoc ṽsu. Visito cibo poto redimo
tego colligo condo. Modo auaricia q̃ est
ĩordinatus amor diuitiaꝝ facit cor durũ
⁊ nõ ꝑcipe miseroꝝ defectus nec cõpati.
aut nõ tñ q̃ꝫtũ deberet quis ꝑ tꝑalia effe
ctu vel saltẽ affectu. B Est aũt ele/
mosina ſm tho. ij. ij. q. xxxij. ar. j. op9 quo
indigenti dat̃ aliquid ex ꝯpassiõe ꝓpter
deũ. Et sunt elemosine effect9 ſm tho. in
iiij. tres principales ⁊ magni. Prim9
ꝙ satisfacit ꝓ pctĩs q̃ hic aut in purgato
rio luere d̾berẽ9. Vñ ſm doctores Durã.
Pe. pa. ⁊ etiã alios in .iiij. di. xv. elemo/
sina int̃ tres ꝑtes satisfactõis q̃ sunt ieiu
niũ ⁊ orõ. ẽ comitatiue magis satisfacto/
ria supposita pari grã ⁊ caritate. Nõ qꝛ in
elemosina ṽtualiter ꝯtinẽt̃ alie ꝑtes. vt
ieiuniũ ⁊ orõ triplici d̾ cã. Primo qꝛ cui
dat̃ elemosina ꝯstituit eũ debitorẽ ad ie/
iunãdũ ⁊ orãdũ ⁊ ad faciẽdũ alia bõa. q̃
põt q̇ dedit loquẽdo d̾ debito morali non
ciuili. Scđo qꝛ elemosina ꝓpt̃ deũ data
est q̃si q̃dã oblatio dõ fcã. vñ in .iiij. ethi.
dr̃ ꝙ dona hñt aliq̇d sĩle deo sacratis. ob
latio ãt facta deo vim orõis hꝫ. frequẽter
eñi pl9 ĩpetrat donũ q̃ꝫ supplicatio. Tercõ
cũ bona exteriora ad ꝯseruatõꝫ corꝑis or
dinent̃. subtractio eoꝝ ꝑ elemosinã ꝯti/
net ṽtute ieiuniũ. ⁊ plerũqꝫ ꝯtingit ꝙ ali
q̇s arti9 viuit ex hoc ꝙ sua dedit. ḡ elemo
sina ꝯpletius habꝫ vim satisfactõnis q̃ꝫ
orõ vel ieiuniũ. Et idcirco elemosina in/
dicit̃ etiã ꝑ scripturã vt vniuersalis me/
dicina pcti. Lu. xj. Date elemosinã ⁊ oĩa
mũda sunt vobis. Et Tobie. iiij. Elemo
sina ab oĩ pctõ liberat ⁊ a morte. ⁊ nõ pa/
tiet̃ aĩam ire in tenebras C Scđs
effectus seu fruct9 elemosine ẽ ꝙ miseri
cordes ꝑ oꝑa miſcđie freq̃nter a magnis
pctĩs resurgũt. vñ Math. v. Bti miseri/
cordes qm̃ ⁊c̃. Et math. xxv. disceptatio
fiet de miſcđie oꝑib9 q̃ ibi enũerãt̃. Et .j.
Thimo. iiij. Pietas ad omnia valet. de

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0280
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG